

quid si honorem per^a quinquennium agitent? quintuplicari proflus magistratus, ^b subuerti leges, quæ sua spatia^c exercendæ candidatorum industriæ, ^d quærendisq; aut potiundis honoribus statuerint. Favorabili in speciem oratione vim imperii tenuit, ^e censufque quorundam senatorum iuuit. Quò magis mirum fuit, quòd preces M. Hortali nobilis iuuenis in paupertate manifesta superbius accepisset. Nepos erat oratoris Hortensii ^f inlæctus à diuo Augusto liberalitate decies festertium ducere vxorem, suscipere liberos, ^g ne clarissima familia extingueretur. Igitur quatuor filiis ante limen curiæ adstantibus, loco sententiæ, quum in palatio senatus haberetur, modò Hortensii inter oratores sitam ^h imaginē, modò Augusti intuens ad hunc modum cœpit: Patres conscripti, Hos, quorum numerum, & pueritiam videtis, nō sponte sustuli, sed quia princeps monebat, simul maiores mei ⁱ meruerant vt posteros haberent. Nam ego qui non pecuniam, non studia populi, neque eloquentiam ^k gentile domus nostræ bonum ^l varietate temporum accipere vel parare potuissim, ^m satis habebam, si tenues res meæ nec mihi pudori, nec cuiquam oneri forēt: ⁿ iussus ab imperatore vxorem duxi. Enī stirps & progenies tot consulum, tot dictatorum. Nec ad inuidiam ista, sed ^o concii-

OBSERVATIONES.

- a Quò magistratus sunt diuurniores, hoc sanè constat esse potentiores.
 b Si quando accidit vt, quod contra principis autoritatem tentatur, id etiam fiat aduersus leges, exclamet princeps, non quidem in signis sibi iniuriam fieri, id enim dissimulare debet, sed subuerti leges, quæ debent esse sacrosanctæ, subuerti iura, euertere temp.
 c Quò frequentiora habentur comitia magistratibus creandis, hoc magis industriam candidatorum exercevi constat.
 d Et querendis, & potiundis honoribus tempus debet esse præstitutum.
 e Nouus princeps quòd plura dominationis suæ subsidia firmet, ac paret, virorum illustrium pauperis census i. fortunas, augere debet, vt eos hac ratione sibi firmet.
 f Ad principis curis maximè pertinet, prouidere, ne clarissime familiae, propter egestatem extinguatur, eritque ei semper honorificum, ipsius liberalitate factum esse, vt propagata sit stirps hominum clarissimorum.
 g Vini clarissimi, deque rep. optimè meriti, adeò sunt favorabiles, vt videatur interesse reip. ne eorum proles extinguatur, quandoquidem à posteris illamet expectantur, aut etiam maiora iis, quæ præstita sunt à maioribus, hæc dici possunt pro generis nobilitate, quam nonnulli pernitiūm, quia virtutem non possunt, ostentant.
 h Qui aliquid sibi concedi mirè cupit, à quibus id petit, hos obtestetur per ea, quæ ipsis scit esse charissima, quorumque charitate commoueri eos constat.
 i Homines virtute præstantes digni sunt qui posteros habeant.
 k Quædam sunt dotes adeò quorundam hominum propriae, vt verè possint dici alicuius domus bona gentilia.
 l Temporum varietatibus ea per sepe tribui solent, quæ desidiæ, ignauia, ceterisque vitijs fortasse verius adscribi possent.
 m Nobilis, cui res domi est tenuis, debet prospicere, ne sibi paupertas pudori, neque cuiquam sit oneri.
 n Quod tuo insu feci, id si fraudi mihi esse pateris, palam iniquus es.
 o Misericordiam haud dubiè nobis conciliamus comparatione maiorum nostrorum hominum præstantissimorum, & clarissimorum cum nostra præsentis fortuna, si est tenuis, magis propter varietates, & calamitates temporum, quàm nostra culpa.